

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/180/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118374013
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:6118374013.1

Uznesenie

Krajský súd v Nite, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, proti žalovanému: Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., X. XXXX/XX, o zaplatenie 1414,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28. júna 2019, č. k. 4Csp/33/2019-95, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Topoľčany (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 28. júna 2019, č. k. 4Csp/33/2019-95 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 80%, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 1.414,10 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 23% ročne z dlžnej sumy od 15.12.2014 do zaplatenia ako aj s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.414,10 eura od 15.12.2014 do zaplatenia z dôvodu, že so žalovaným uzavrela Poštová banka a.s. dňa 10.10.2007 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytla úver vo výške 1.659,70 eura, žalovaný úver riadne nesplácal, a preto došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti ku dňu 18.04.2009.

2.2. Keďže žaloba bola podaná v rámci upomínacieho konania, príslušný súd podaním zo dňa 13.12.2018 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti istiny vo výške 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplatenia, pričom vo zvyšnej časti nárok žalobcu považoval v rozpore s právnymi predpismi, a keďže žalobca s vydaním platobného rozkazu v nespornej časti súhlasil, podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov platí, že vo zvyšnej časti žalobca vzal žalobu späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Z toho dôvodu po ukončení upomínacieho konania a postúpení veci tunajšiemu súdu predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplatenia.

3.1. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, pričom predvolanie si neprevzal na adrese bydliska uvedenej v registri obyvateľov a predvolanie bolo vrátené súdu späť po uplynutí úložnej doby a preto súd podľa § 180 CSP rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného.

3.2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný dňa 10.10.2007 uzavrel s Poštovou bankou a. s. zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eura). Žalovaný mal úver zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 46,84 eura (1.411,-Sk) s tým, že prvá splátka mala byť zaplatená 10.11.2007 a každá ďalšia splátka k 10. dňu v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 26,2%. Z dôvodu, že žalovaný úver riadne nesplácal, veriteľ mu listom zo dňa 18.04.2009 oznámil, že úver sa k tomu istému dňu stal predčasne splatným v celom rozsahu a požadoval od žalovaného zaplatať sumu 1.480,72 eura v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 14.12.2010 vyplýva, že žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zaplatil na istine spolu sumu 245,60 eura a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zaplatil ešte 3 splátky po 46,84 eura, z ktorých bola suma 3,32 eura započítaná na poplatky a zvyšok na úroky.

4. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 2 až 4 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499, § 502 ods. 1 veta prvá, § 503 ods. 1, 3, Obchodného zákonníka, § 4 ods. 1, 2, 4 a 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007.

5.1. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatať sumu 1.273,58 eura s úrokom z omeškania je dôvodná, a preto jej vyhovel. Považoval za nesporné, že strany uzavreli zmluvu o úvere, ktorú vzhľadom na čas jej uzavretia je potrebné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007, pričom v § 4 ods. 2 uvedený zákon vyžadoval, aby zmluva okrem všeobecných náležitostí obsahovala aj ďalšie náležitosti a medzi iným aj RPMN, pretože ak táto v zmluve nebola uvedená, spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov.

5.2. V zmluve medzi Poštovou bankou a. s. a žalovaným uzavretej dňa 10.10.2007 bola RPMN vyčíslená a táto zmluva obsahovala aj ďalšie zákonom požadované náležitosti, preto tento úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bol úver poskytnutý vo výške 1.659,70 eura, pričom do vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti zaplatil na istine spolu sumu 245,60 eura, a teda rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatať istinou predstavuje sumu 1.414,10 eura.

5.3. Uvedenú sumu s príslušenstvom si žalobca uplatnil v upomínacom konaní, ale keďže súd zistil, že dôvodná je iba časť pohľadávky do výšky 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplatať, zaslal žalobcovi výzvu v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z., a keďže žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, vo zvyšnej časti platí, že žalobu zobral späť a konanie sa v tejto časti zastavilo, preto súd v tomto konaní rozhodoval už iba o zaplatať sumy 1.273,58 eura s úrokom z omeškania a nemusel sa zaoberať tou časťou nároku žalobcu, v rámci ktorej si uplatnil aj zaplatať úroku vo výške 23% ročne z istiny 1.414,10 eura od 15.12.2014 do zaplatať.

5.4. Keďže žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zaplatil veriteľovi ešte 3 splátky po 46,84 eura, tieto sa už započítavali na istinu, pretože po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemohli byť započítané na úroky, keďže po zosplatení úveru neprináležia veriteľovi úroky dohodnuté za poskytnutý úver. Po odpočítaní uvedených troch splátok je potom rozdiel na istine v sume 1.273,58 eura, a preto súd žalobe v tomto rozsahu vyhovel a okrem istiny v sume 1.273,58 eura zaviazal žalovaného aj na zaplatať úrokov z omeškania vo výške 9% ročne od 15.12.2014 do zaplatať v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatať istiny úveru a je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 2 CSP a žalobcovi s poukazom na § 255 ods. 2 CSP priznal náhradu trov konania vo výške 80%, keďže obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech a tento sa vzhľadom na povahu nároku nedá presne vyčísliť, avšak podľa názoru súdu úspech žalobcu v konaní predstavuje približne 90% a úspech žalovaného 10% a teda rozdiel vo výške 80% činí čistý úspech žalobcu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

7. Proti tomuto rozsudku, a to voči výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 80%, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP.

8.1. Uviedol, že záver súdu o čiastočnom úspechu oboch strán v konaní nepovažuje za správny. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil žalovaný nárok v upomínacom konaní podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 06.11.2018 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1414,10 Eur, s úrokom vo výške 23% ročne zo sumy 1414,10 Eur od 15.12.2014 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1414,10 Eur od 15.12.2014 do zaplataenia.

8.2. Upomínací súd považoval časť uplatňovaného nároku za v rozpore s právnymi predpismi, a preto žalobcu v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní vyzval, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Žalobcom udelený súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka mal zákonný dôsledok čiastočného späťvzatia žaloby a zastavenia konania v tejto časti. Následne vydal upomínací súd platobný rozkaz, v ktorom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1273,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1273,58 Eur od 15.12.2014 do zaplataenia, a keďže platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému, bola vec postúpená na rozhodnutie Okresnému súdu Topoľčany, ktorý napokon rozhodol o návrhu žalobcu v rozsahu istiny vo výške 1273,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1273,58 Eur od 15.12.2014 do zaplataenia, teda v napadnutom rozhodnutí žalobe vyhovel v celom rozsahu.

8.3. Žalobca tak bol v konaní plne úspešný, lebo mu bola v konaní priznaná celá žalovaná suma. Pôvodne žalovaná vyššia suma v upomínacom konaní bola žalobcom vzatá späť a žalobca v konaní pred Okresným súdom Topoľčany žiadal priznať iba sumu, ktorá bola súdom priznaná vo výroku I. napadnutého rozsudku. Má preto za to, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.06.2019, č. k. 4Csp/33/2019-95 v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil napadnuté rozhodnutie v napadnutom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

11.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

11.3. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11.4. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

11.5. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

13. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy a v súlade so zákonom rozhodol o náhrade trov konania, preto sa odvolací súd stotožňuje so správnymi závermi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi proti žalovanému v rozsahu 80% uvedenými v jeho odôvodnení a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné dôvody.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu namietané rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ale vychádza z riadne zisteného skutkového podkladu, ktorý súd správne vyhodnotil v zmysle § 191 CSP a po právnej stránke ho aj správne posúdil. Skutočnosť, že žalobkyňa sa nestotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, nemôže viesť k záveru o jeho vecnej nesprávnosti.

16. Odvolací súd vychádza z rozhodovacej praxe súdov, že rozhodovanie o náhrade trov súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku.

17. Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je však zásada úspechu vo veci. Ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že pomeriavať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí IV. ÚS 1/04 zo dňa 13. 01. 2005 Ústavný súd zdôraznil, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I. ÚS 257/05).

18.1. Upomínacie konanie podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. Dispozičný princíp, ktorý charakterizuje civilné sporové konanie, dáva žalobcovi právo výberu, akým spôsobom si môže svoj peňažný nárok na súde uplatňovať, a teda buď postupom upraveným v Civilnom sporovom poriadku, alebo osobitným, alternatívnym spôsobom v rámci upomínacieho konania podľa zákona č. 307/2016 Z.z. Na základe tohto výberu žalobcu sa odvíja určenie príslušnosti vo veci konajúceho súdu.

18.2. Upomínacie konanie sa začína výlučne podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý má formu štandardizovaného elektronického formulára zverejneného na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR, bol podaný elektronickými prostriedkami, doručený do elektronickej schránky Okresného súdu Banská Bystrica, ako súdu kauzálnu príslušnému v upomínacom konaní, a autorizovaný spôsobom uvedeným v § 23 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Pokiaľ nedošlo k splneniu uvedených zákonom predpokladaných podmienok pre začatie konania, nebolo začaté upomínacie konanie podľa zákona č. 307/2016 Z.z. a z tohto dôvodu nemôže byť založená kauzálna príslušnosť súdu uvedeného v § 2 zákona č. 307/2016 Z.z., ktorým je Okresný súd Banská Bystrica.

19.1. Zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní teda zaviedol novinku pri vydávaní platobných rozkazov, a to bez toho, aby bola dotknutá úprava skráteného konania v CSP. To znamená, že de facto pôsobia vedľa seba dva samostatné právne predpisy so samostatným režimom vydávania platobného rozkazu a je na žalobcovi, či si svoj nárok uplatní v zmysle ust. § 265 a nasl. CSP, alebo podľa zákona o upomínacom konaní. Takto má žalobca na výber dve možnosti podania návrhu o vydanie platobného rozkazu, a to prostredníctvom procesného predpisu CSP, alebo prostredníctvom zákona o č. 307/2016 Z.z. upomínacom konaní.

19.2. Žalobcu môže motivovať skrátenú formu konania v zmysle zákona o upomínacom konaní to, že súdne poplatky za podanie žaloby sa znižujú na polovicu. Zákon o upomínacom konaní novelizoval aj zákon o súdnych poplatkoch a za výpis z registra trestov (zákon č. 71/1992 Zb.), a to vložением ustanovenia § 11c; súdny poplatok splatný podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní je 50 % z percentnej sadzby ustanovenej v sadzobníku; ustanovenia § 6 ods. 3 a 5 zákona o súdnych poplatkoch sa nepoužívajú.

20.1. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca v prerokovávanom spore podal návrh na vydanie platobného rozkazu na kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica elektronickými prostriedkami autorizovaný podľa osobitného predpisu, ktorým sa domáhal proti žalovanému zaplata istiny 1414,10 Eur s príslušenstvom, musel aj z tejto sumy zaplatiť súdny poplatok vo výške 50% zo sadzby ustanovenej v sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Základom poplatku bola cena predmetu poplatkového úkonu, t. j. suma 1.414,10 Eur.

20.2. Uvedenú sumu s príslušenstvom si žalobca uplatnil v upomínacom konaní, ale keďže „upomínací súd“ zistil, že dôvodná je iba časť pohľadávky do výšky 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplata, zaslal žalobcovi výzvu v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z., podľa ktorého ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

20.3. Keďže žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, vo zvyšnej časti platí, že žalobu zobral späť a konanie sa v tejto časti zastavilo, preto súd v tomto konaní rozhodoval už iba o zaplata sumy 1.273,58 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.12.2014 do zaplata a nemusel sa zaoberať tou časťou nároku žalobcu, v rámci ktorej si uplatnil aj zaplata úroku vo výške 23% ročne z istiny 1.414,10 eura od 15.12.2014 do zaplata. Tým, že sa vydaný platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému a žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z., Okresný súd Topoľčany, ako súd prvej inštancie, rozhodoval už len o istine 1.273,58 Eur s príslušenstvom a tým, že takejto žalobe vyhovel, nebolo možné prijať záver, že žalobca bol v priebehu celého konania vo veci úspešný v rozsahu 100%, keďže plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním petitu žaloby a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Žalobou tu treba rozumieť návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní a porovnaním tejto žaloby s výrokom napadnutého rozhodnutia o veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobca nebol plne (100%) úspešný v celom súdnom konaní.

20.4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania považuje odvolací súd za vecne správne a v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP, preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

21. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).